

A Kúria a dr. Szentmártony Kristóf ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Horváth P. András ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 10.M.1958/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.205/2010/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.205/2010/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes közalkalmazotti jogviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása és következményei alkalmazása iránt keresetet terjesztett elő.A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 10.M.1958/2005/37. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes 1999. október 1. napjától állt közalkalmazotti jogviszonyban óvodapedagógus munkakörben. Az alperes 2001. augusztus 27. napjától óvodavezetőként alkalmazta, azonban 2002. szeptember 4. napján visszavonta a vezetői megbízást és óvodapedagógus munkakörbe helyezte vissza.

A felperes csoportjába tartozó kisgyermek, H.I. 2004. október 20-án az altatási időszakban a csoportszobából kiment a folyosóra B.T. dajka után, mert nem akart a csoportjában aludni. A dajka a kislányt a nagycsoportba vezette, mivel a testvére ott aludt. A nagycsoportos óvónő, S.O. átment a felperes csoportjába a kislány ágyáért, és a nagycsoportban fektette le. Az altatási idő végén S.O. óvónő kísérte vissza a gyermeket a csoportjába. A felperes nem nézett utána, hogy a gyermek hol tartózkodik. A felperes aznap délután 17 órakor a munkaideje lejártakor a csoportszobából a folyosóra küldte a csoportjában maradt két kislányt, H.I.-t és testvérét J.-t, majd elment öltözni. Nem bízta rá a gyermekeket N.A. zárós óvónőre és a folyosón tartózkodó P.I. dajkára sem. 2004. október 21. napján az alperes fegyelmi eljárást indított a felperessel szemben. Az ügy vizsgálóbiztosa K.T.K. általános vezetőhelyettes lett. Az alperes 2004. október 27-én tájékoztatta a felperest a kötelezettségszegésről, mely szerint egy gyermek hiányzott az altatási időszakban október 20-án a csoportjából. Az óvodavezető azon kérdésére, hogy a gyermek miként került át a másik csoportba, ki vitte át és miért, nem tudott érdemleges választ adni. Két gyermeket kiküldött a folyosóra, felöltöztött és eltávozott az épületből. A gyermekeket felügyelet nélkül hagyta a folyosón, nem adta át őket a zárós kolléganőnek.

A fegyelmi tanács elnöke, H.L.SZ. megbízott óvodavezető volt, aki

2004. augusztus 16. napjától 2005. március 31. napjáig óvodavezetői megbízást kapott helyettesítés céljából Ü.B.T. szülési szabadsága idejére. A vizsgálóbiztos 2004. szeptember 1. napjától dolgozott általános vezetőhelyettes beosztásban. A felperes 2004. október 22. napjától táppénzes állományba került 2005. július 3. napjáig, majd 2005. július 28-ától ismét keresőképtelen volt 2005. augusztus 15. napjáig.

A fegyelmi eljárás 2004. november 16-án felfüggesztették.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 3.M.807/2007/14. számú 2005. április 5. napján kelt és 2005. május 24-én jogerőre emelkedett ítéletével megállapította, hogy az alperes a 2002. szeptember 4. napján kelt intézkedésével jogellenesen vonta vissza a felperes vezetői megbízását, és kötelezte az alperest a felperes eredeti vezetői beosztásában foglalkoztatására. A felperes keresőképtelen állományának lejártával a fegyelmi eljárást folytatták, az első tárgyalást 2005. július 7-ére tűzték ki. Az idézés nem volt szabályszerű, a következő tárgyalást 2005. július 28-án akarták megtartani. A felperes jogi képviselője a tárgyalás elhalasztását kérte. 2005. szeptember 2-án tartottak fegyelmi tárgyalást, amelyen a felperes és a jogi képviselője megjelent, azonban a felperes meghallgatása előtt távoztak. Újabb tárgyalást 2005. szeptember 22. napjára tűzött ki a fegyelmi tanács.

Az alperes a felperes jogviszonyát 2005. szeptember 22. napján elbocsátással megszüntette. Az indokolás szerint az óvónői kötelezettségét vétkesen megszegte, munkáját szakszerűtlenül, gondatlanul végezte, a munkáltatói jogkör gyakorlójának a munkavégzésre vonatkozó szabályait, előírásait és utasításait megszegte, nem működött együtt a munkatársaival. Egy gyermeket és testvérét aznap délután felügyelet nélkül hagyott az óvoda folyosóján és eltávozott a munkahelyéről. A felperes 2008. október 18. napján kapta meg a fegyelmi határozatot. A bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy 30 napon túl hozta meg az első tárgyaláshoz képest a határozatot az alperes, nem minősül olyan súlyos eljárási jogszabálysértésnek, amely a határozat hatályon kívül helyezését eredményezné figyelemmel arra is, hogy a tárgyalást a jogi képviselő kérelmére halasztotta el a fegyelmi tanács. A fegyelmi tanács elnökének és a vizsgálóbiztosnak a fegyelmi eljárás megindításakor kell az eljárása alá vontnál magasabb beosztásúnak lennie. Nem követett el ez alapján szabálysértést az alperes, amikor a fegyelmi eljárás ideje alatt a fegyelmi tanács elnöke és a vizsgálóbiztos személyét nem változtatta meg. Nem találta összeférhetetlennak a fegyelmi tanács elnöke és a vizsgálóbiztos személyét. Hivatkozott az EBH.2004.1062. számú döntésre, mely szerint a fegyelmi tanács elnökére vonatkozó összeférhetetlenségi okot a törvény nem állapít meg. Ez a fegyelmi határozat eljárási okból való hatályon kívül helyezésére nem ad alapot. Az a körülmény, hogy a fegyelmi határozat a fegyelmi eljárás alapjául nem szolgáló kötelezettségszegéseket, körülményeket is tartalmaz, nem minősül súlyos eljárási

szabálysértésnek. A bíróság ezen körülményeket nem is vizsgálta. A határozat érdemét tekintve a jogszabályoknak megfelel, a felperes a munkaköri kötelezettségét súlyosan megszegte, amikor nem nézett utána a csoportjába tartozó gyermek tartózkodási helyének a délutáni alvás ideje alatt. Nem is kísérelte meg a csoportjába tartozó folyosón tartózkodó gyermeket a csoportjába behívni. Nem nézett utána, hol tartózkodik, majd a nagycsoportos óvónő hívta vissza a gyermeket a csoportba, nem pedig a felperes. A zárós óvónőnek kell a gyermeket átadni a munkaidő lejártát követően. A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.205/2010/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. A felperes munkaköri leírása szerint betartja a munkafegyelmet, a jogszabályok és a belső szabályzatok előírásait, szakszerűen végrehajtja a pedagógiai feladatokat. Gondoskodik a gyermekek testi épségéről, erkölcsi védelmükről, személyiségük fejlődéséről, képességeik fejlesztéséről és a balesetek megelőzéséről (nem hagyja a gyermekeket felügyelet nélkül). 2004. augusztus 26-án az alperesnél készült jegyzőkönyv szerint az értekezleten résztvevők - köztük a felperes - megállapodtak abban, hogy az óvónők felváltva nyitnak, illetve zárnak. A délutáni „zárós” óvodapedagógus 17 órakor átveszi a többi csoporttól a még ott lévő gyermekeket a vezetői utasítás szerint. 2000. január és 2004. szeptembere között több szülő kifogásolta a felperes magatartását, a gyermekekhez való viszonyát, volt aki kérte a gyermekének a másik tagóvodába való áthelyezését a felperes csoportjából. A 30 napos döntési határidő tekintetében kifejtette, hogy az nem jogvesztő, nem eredményezi a határozat hatályon kívül helyezését. Az összeférhetetlenségi kifogással összefüggésben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. A fegyelmi tanács elnöke köteles vizsgálni az esetleges összeférhetetlenségeket a fegyelmi határozat meghozataláig. A felperes kizárási kérelmet nem terjesztett elő, pedig azt megtehetette volna a fegyelmi eljárás ideje alatt. Az összeférhetetlenséget a felperes által felhozott indokok nem támasztják alá. A fegyelmi tanács elnöke a felperes vezetői megbízásának megszűnése után létrehozott általános helyettesi státuszba került, a vizsgálóbiztos összeférhetetlensége nem állapítható meg azon az alapon, hogy a felperes eredeti munkavégzési helyén az ő munkakörét töltötte be. Az a tény, hogy a felperes 2003. év végén nem a T. utca, hanem a tagóvodába került, nem támasztják alá az elfogultságot. A 2002. évi alapító okirat módosítása során két tagóvoda-vezető vezetői megbízását visszavonták, helyettük egy általános vezető helyettesi beosztást alakítottak ki, melyet a fegyelmi tanács elnöke töltött be. 2004., szeptember 1-jétől a vizsgálóbiztos dolgozott a vezető-helyettesi beosztásban, mivel az óvodavezető szülei szabadsága idejére az óvodavezetői teendők ellátására a fegyelmi tanács elnökét bízták meg. Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy a vizsgálóbiztos,

illetve a fegyelmi tanács elnöke a felperes vezetői beosztását foglalta el, és emiatt összeférhetetlen helyzetbe kerültek. A felperes tagóvoda vezető volt, ez a tisztség a tagóvoda megszüntetésével megszűnt. A felperes ellentmondó nyilatkozatokat tett az eljárás során. Arra hivatkozott, hogy a rosszulléte miatt nem adta át a gyermekeket, máskor pedig azt állította, hogy nem tudott arról, hogy a zárós óvónőnek kell a távozó óvónő csoportjában maradó gyermekeket átadni. A fegyelmi elbocsátás olyan súlyos fegyelmi büntetés, amelynek kiszabása minden körülmény részletes vizsgálatát igényli. Vizsgálni kell a fegyelmi eljárást megelőző munkavégzést, a rábízott gyermekekhez és munkatársaihoz való magatartását. A másodfokú bíróság megítélése szerint önmagában a nap délutánján és a munkaidő után tanúsított kötelezettségszegés nem olyan súlyú, ami a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását tenné szükségessé. A gyermekekkel és a munkatársaival szemben tanúsított, a munkaköri leírásával és az alperesnél kialakult jogosan elvárható gyakorlattal ellentétes magatartása, továbbá a szülői panaszok alapján, az eset összes körülményeit mérlegelve arányban álló a felperes közalkalmazotti jogviszonyából eredő munkaköri kötelezettség vétkes megszegése miatt fegyelmi büntetésként kiszabott elbocsátás. A felperes munkáját szakszerűtlenül és gondatlanul végezte, mely alkalmas az óvoda jóhírnevének veszélyeztetésére. A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság megállapította, hogy a fegyelmi határozat meghozataláig a fegyelmi tanács elnöke köteles vizsgálni az összeférhetetlenséget. A Kjt. 47. § (1) bekezdése szerint a vizsgálóbiztos az eljárás alá vontnál magasabb, ennek hiányában azonos szintű vezetői munkakört vagy beosztást betöltő közalkalmazott lehet. A felperest a vezetői állásába visszahelyezték. A felperes vezetői állásba visszahelyezéséről nem foganatosítottak intézkedést. A felperes a jogerős ítélet szerint vezetői beosztást betöltőnek minősült. A vizsgálóbiztos 2005. március 31-étől óvodapedagógusi beosztásba került vissza. 2005. áprilistól a vizsgálóbiztos óvodapedagógus, 2005. májustól a felperes vezetői beosztású munkavállaló volt. A vizsgálóbiztos az ügyben nem volt elfogulatlan. A felperes balesetét követően munkára jelentkezett, de nem kerülhetett vissza az eredeti munkakörébe, mert azt a vizsgálóbiztos töltötte be. A felperes tagóvodavezető-helyettesi megbízásának visszavonását követően H.L.SZ. a fegyelmi tanács elnöke, majd a vizsgálóbiztos került vezető-helyettesi beosztásba. Nem igényel különösebb indokolást, hogy ezen személyektől az ügy elfogulatlan elbírálása nem várható el. A jogerős ítélet egyáltalán nem ad indokolást ennek ellenkezőjére. Hivatkozott a Kjt. eljárási szabályainak megsértésére, a határozat meghozatalára vonatkozó eljárási határidő

nem jogvesztő. Nem abszolút hatályon kívül helyezési ok önmagában, hogy súlyosbítóként mérlegelt olyan körülményeket, amelyek nem is szerepeltek a fegyelmi indítványban. Ezek egybevetésével az állapítható meg, hogy szinte minden szabályt megszegett a munkáltató. Értékelni kell, hogy a gyermekek soha nem maradtak felügyelet nélkül, nem kerültek veszélyhelyzetbe, az óvoda másik munkavállalója felügyelete alatt álltak. Nem voltak egyértelmű szabályok, amelyek a munkaköri kötelezettséget megállapíthatóvá tették volna. A bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy orvosi dokumentumokkal alátámasztott rosszullét miatt volt kénytelen a felperes orvoshoz menni. Ehhez képest az a felperesi nyilatkozat, amely szerint a férjének azt mondta, hogy minden rendben van és megy utána, az összefüggéseiből durván és logikátlanul kiragadott idézet. Az mindössze arra vonatkozott, hogy a férje eljött a rosszulléttel küszködő felperesért, hogy elvigye az orvoshoz. A felperes ezt csak amiatt mondta, hogy támogatás nélkül el tud jutni a gépjárműhöz.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kjt. 47. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás során vizsgálatot kell tartani. Ennek lefolytatására a fegyelmi eljárás megindítója az eljárás megindításától számított öt napon belül írásban vizsgálóbiztost jelöl ki a munkáltató közalkalmazottai közül. A vizsgálóbiztost a fegyelmi eljárás alá vontnál magasabb, ennek hiányában azzal azonos beosztású, illetve besorolású közalkalmazottak közül kell kijelölni. A fegyelmi eljárás megindításakor az alperes a törvényi előírásoknak megfelelően felperesnél magasabb beosztású közalkalmazottat jelölt ki az eljárás vizsgálóbiztosául. Nincs a munkáltatónak olyan kötelezettsége, amely szerint az eljárás során bekövetkező változás során az addig eljáró vizsgálóbiztos helyett más vizsgálóbiztost kell kijelölnie. Nem követ el jogszabálysértést a munkáltató, amennyiben az eljárást lefolytató vizsgálóbiztos helyett másikat nem jelöl ki a beosztás megváltozása miatt, így az eljárást sem teszi jogellenessé ezen intézkedés elmaradása. A Kjt. 47. § (2) bekezdése szerint nem lehet vizsgálóbiztos az a közalkalmazott, akivel szemben a 49. § (3) bekezdés b)-d) pontjában meghatározott összeférhetetlenségi ok áll fenn. A 49. § (3) bekezdés d) pontja szerint a fegyelmi tanács eljárásában és döntéshozatalában tagként, illetve jegyzőkönyvvezetőként nem vehet részt, akitől egyébként az ügy elfogulatlan elbírálása nem várható el. A fegyelmi eljárás során a felperes a két fegyelmi tanács taggal szemben elfogultsági kifogást terjesztett elő. Sem a tanács elnökével, sem a vizsgálóbiztossal szemben ilyet nem tett, pedig nyilvánvalóan tisztában volt azokkal a tényekkel, amelyekre a peres eljárás során hivatkozott. Amennyiben a fegyelmi eljárás során nem hivatkozik a munkavállaló a vizsgálóbiztossal, és a fegyelmi tanács elnökével

szemben elfogultságra, ennek megfelelően ők eljárnak, a munkáltatónak nem szükséges döntenie más személyek kijelöléséről, kizárólag az ezt követő, a peres eljárás során történő hivatkozás már eredményre nem vezethet. Amennyiben a közalkalmazott elfogultságról tud, be kell jelentenie, hogy a munkáltató intézkedni tudjon. Ha ezt nem teszi meg, utólag ez az eljárás jogellenességét nem eredményezi. Mindezekon túlmenően a felperes által előadottak önmagukban nem jelentik az ügyben résztvevő személyek elfogultságát. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a felülvizsgálati eljárás során is irányadó tényállás szerint a felperes csoportjából egy gyermek kiment a folyosóra, nem akart a csoportjában aludni. A dajka próbálta a kislányt megnyugtatni, a nagycsoportba vezette, ahol a testvére aludt. A nagycsoportos óvónő átment a kislány ágyáért és a nagycsoportban fektette le. Ugyanez az óvónő kísérté vissza a gyermeket a csoportjába. A felperes nem nézett utána, hogy a csoportjába tartozó gyermek az altatás időszakában hol tartózkodik. A munkaideje végén a felperes a csoportszobából a folyosóra küldte ki a kislányt, majd elment öltözni. Nem bízta rá a gyermekeket a zárós óvónőre, és a folyosón tartózkodó dajkára sem. A felperes legalapvetőbb kötelezettsége a gyermekek felügyelete és a róluk való gondoskodás, aminek sem a csoportjából távozó gyermek, sem a munkaidő végén folyosóra kivitt gyermekek tekintetében nem tett eleget. Önmagában ezen magatartásával alapot adott arra, hogy a munkáltató elbocsátás fegyelmi büntetéssel megszüntesse a közalkalmazotti jogviszonyát. Az esetleges rosszullét sem mentesíti az óvónőt a gyermekekről való gondoskodástól figyelemmel arra, hogy a felperes saját maga hagyta el az óvodát, így nyilvánvalóan képes lett volna a gyermekeket rábízni valamelyik kolléganőjére. A fentiek alapján önmagában a felperes által tanúsított fegyelmi eljárás alapjául szolgáló magatartások az elbocsátást jogszerűen megalapozták, nem volt szükséges egyéb súlyosbító körülmények vizsgálata. A Kjt. 51. § (1) bekezdésében meghatározott határidő nem jogvesztő, nem teszi jogellenessé az eljárást, és a kiszabott büntetést. A július 28-ai tárgyalás a felperes kérésére került elhalasztásra. Az emiatt való mulasztásra a halasztást kérő fél eredménnyel egyébként sem hivatkozhat.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság jogszerűen hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét, ezért azt a bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperesnek költsége nem merült fel, arról rendelkezni nem kellett. A per a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi költségmentes, ezért a rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján a felmerült felülvizsgálati illetéket az állam viseli. Budapest, 2012. szeptember 12.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Fuhrmann Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő

